

Република Србија
Прекршајни суд у Београду
Пр. број: 99 – 103252/13
Београд, 06.02.2014. године

Разредено у Уд.

У ИМЕ НАРОДА!

Прекршајни суд у Београду, судија Снежана Маричић, у прекршајном предмету против окривљеног Арпада Фремонда из Пачира, због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 у вези са чланом 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу члана 214. и 217. Закона о прекршајима РС, донео је 06.02.2014. године, следећу

ПРЕСУДУ

КРИВ ЈЕ

због тога што:

- дана 02.07.2012.г. није поднео Агенцији за борбу против корупције, Улица царице Милице број 1, Београд, извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце, уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења или именовања у року од 30 дана од дана избора на функцију народног посланица дана 31.05.2012.г, већ је то учинио 06.12.2012.г. са 155 дана закашњења,

- а при том је био урачунљив и свестан да услед његовог нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држао да она неће наступити,
- чиме је поступио супротно члану 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, што је кажњиво по члану 74 став 1 тачка 11 истог Закона,

- па га суд, на основу истог Закона,

Oсуђује

на плаћање НОВЧАНЕ КАЗНЕ у износу од 50.000,00 (петдесетхиљада) динара.

Окривљени је дужан да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико то не учини, иста ће се заменити казном затвора, на тај

начин што ће се сваких започетих 1.000,00 динара, заменити за један дан затвора, на основу члана 37. став 1. и 2. Закона о прекршајима.

Обавезује се окривљени на плаћање ТРОШКОВА ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА У ПАУШАЛНОМ ИZNОСУ ОД 1.000,00 (ХИЉАДУ) ДИНАРА, с ходно одредби члана 130. став 2. тачка 9. и члана 131. и 132 Закона о прекршајима.

O б r a з l o ж e њ e

Агенција за борбу против корупције Београд, поднела је захтев за покретање прекршајног поступка број 014-016-00-85/2013-08 од 08.04.2013. године, против окривљеног, због прекршаја ближе описаног у изреци ове пресуде.

Решењем од 15.05.2013. године, покренут је прекршајни поступак против окривљеног Арпада Фремонда, због основане сумње да је учинио прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 у вези са чланом 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције.

У доказном поступку, суд је извршио увид у захтев за покретање прекршајног поступка, обавештење о ступању на јавну функцију од 17.07.2012.г, извештај о имовини и приходима од 06.12.2012.г, обавештење које је народни посланик Арпад Фремонд доставио Агенцији за борбу против корупције дана 12.01.2013.г, решење Агенције за борбу против корупције од 27.02.2013.г. којим је Арпаду Фремонду изречена мера упозорења и саслушан је окривљени на околности из захтева за покретање прекршајног поступка код замољеног Прекршајног суда у Суботици, Одељење у Бачкој Тополи.

У својој одбрани датој на записник, окривљени је изјавио да је посланик у Народној скупштини Републике Србије у Београду, и то већ други мандат, а у првом мандату дао је све потребне податке о свом имовном стању и о имовини супруге, а тада није имао дете које је сада старо 2,5 месеца. Поново је именован на функцију народног посланика дана 31.05.2012.г, а није знао да мора доставити поново податке о свом имовном стању, већ је мислио да је то већ учинио када је именован први пут и није имао сазнања о томе да треба да обнови извештај, пошто није било никаквих промена у његовом имовном стању. Када је дошло до промене која се састоји у томе да је половину своје куће поклонио својој супрузи, а то је било нешто раније или је отплатио или узео кредит, у суштини је дошло до битне промене, па је дана 06.12.2012.г. пријавио ту промену надлежној Агенцији, пошто је дужан да у року од 30 дана од дана промене преда извештај Агенцији. Када је послао свој извештај Агенцији они су га писмено обавестили да је ову пријаву био дужан да поднесе на дан када је именован за народног посланика и тада је добио меру упозорења. Нагласио је да није било никакве намере прикривања имовног стања, већ се радило о томе да је погрешно протумачио законски пропис, па је изостало пријављивање имовине на дан избора на функцију народног посланика, а промена у његовој имовини настала је после 31.05.2012.г.

На основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа појединачно и свих доказа заједно у смислу члана 84. Закона о прекршајима РС, и испитујући са једнаком пажњом како чињенице које окривљеном иду у корист, тако и чињенице које га терете, сходно члану 81. истог Закона, и то обавештење о ступању на јавну функцију од 17.07.2012.г, извештај о имовини и приходима од 06.12.2012.г, обавештење које је народни посланик Арпад Фремонд доставио Агенцији за борбу против корупције дана 12.01.2013.г, решење Агенције за борбу против корупције од 27.02.2013.г. којим је Арпаду Фремонду дата мера упозорења као и цитирану одбрану окривљеног дату у поступку када није извештај о својој имовини и приходима доставио дана 06.12.2012.г. суд је окривљени неспорно учинио прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о прекршајима.

борбу против корупције. Овај прекршај чини функционер који пријави имовину након истека рока предвиђеног у члану 43 Закона о Агенцији за борбу против корупције, по којој одредби је функционер дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења или именовања.

На основу извештаја о имовини и приходима суд је утврдио да је окривљени извештај предао Агенцији дана 06.12.2012.г, а на основу обавештења о ступању на функцију суд је утврдио да је окривљени ступио на функцију народног посланика дана 31.05.2012.г. Из овога је несумњив закључак да окривљени није поступио по члану 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, односно да није поднео Агенцији извештај о својој имовини и приходима у року од 30 дана од дана избора, већ је то учинио са 155 дана закашњења.

Окривљени се не може основано бранити да није знао да има такву обавезу, јер је дана 31.05.2012.г. по други пут именован на функцију народног посланика у Народној скупштини Републике Србије, посебно имајући у виду да му је ранија функција престала даном расписивања избора, а да тиме није престала његова обавеза да поднесе извештај о битним променама у односу на податке из претходно поднетог извештаја једном годишње у наредне две године по престанку јавне функције, што је прописано чланом 44 став 3 Закона о Агенцији за борбу против корупције. Дакле, окривљени је поновним избором за народног посланика био дужан да поднесе извештај о својој имовини и приходима без обзира на то што је раније већ био народни посланик, јер је његова ранија функција престала, а новим избором је отпочело вршење нове функције. На основу исказа окривљеног датог пред судом може се закључити да је окривљени био упознат са одредбама Закона о Агенцији за борбу против корупције, те се не може сматрати да му нису били познати прописи који се односе на ову материју. Према наводима из захтева за покретање прекршајног поступка суд је утврдио да је Агенција за борбу против корупције дана 29.11.2012.г. упутила допис Народној скупштини Републике Србије након што је, увидом у службену евиденцију, утврдила да Арпад Фремонд није поднео извештај, из чега се изводи закључак да је окривљени извештај доставио након пријема дописа Народној скупштини.

На основу члана 21 Закона о прекршајима непознавање прописа којима је прекршај предвиђен не искључује прекршајну одговорност, али се учинилац прекршаја који из оправданих разлога није знао да је та радња забрањена може блаже казнити. У конкретном случају суд није нашао такве разлоге, с обзиром на то да се ради о лицу које врши одговорну функцију и учествује у доношењу закона, те су му прописи били доступни и познати.

Окривљени је био свестан да услед његовог нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држао да она неће наступити, јер је морао знати да је дужан да поднесе извештај о својој имовини и приходима, те је прекршај учинио из нехата, који је у смислу члана 19. став 2. Закона о прекршајима, довољан за прекршајну одговорност.

Приликом одмеравања новчане казне за извршени прекршај, суд је пошао од законом запрећене казне у распону од 50.000,00 до 150.000,00 динара, па је ценећи све околности које предвиђа члан 39. Закона о прекршајима, а које утичу да казна буде већа или мања, као посебне олакшавајуће околности ценио личне прилике учиниоца и то да је ожењен и отац малолетног детета, степен кривице учиниоца, његову досадашњу некажњаваност, као и да прекршај није изазвао теже последице, државље учиниоца прекршаја пред судом, односно његово признање, док посебне отежавајуће околности није

нашао, те је изрекао казну као у изреци пресуде, у висини законског минимума за овај прекршај, ценећи да се овако изреченом казном може постићи сврха кажњавања.

Одлука о наплати паушалног износа трошкова поступка, донета је применом одредбе члана 130. став 2. тачка 9. и члана 131. и 132. Закона о прекршајима.

Правна поука:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Прекршајном апелационом суду у Београду у року од осам дана од дана пријема пресуде. Жалба се доставља преко овог суда, таксирана у износу од 900,00 динара на жиро рачун 840-29718845-76 са позивом на број 38-020.

www.CTNS.rs

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9-ПРЖ бр.6589/14
Дана 02.04.2014. године
Београд

Разредство X

Прекрајни апелациони суд са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија: Катарине Зечар, председника већа, Ане Ђуровић и Живе Новаковића, чланова већа, са судијским помоћником Јагодом Јеремић, решавајући по жалби браниоца окривљеног Арпад Фремонда из Пачира, адвоката Нагел Јаноша са канцеларијом у Кањижи, изјављеној против пресуде Прекрајног суда у Београду 99-Пр. бр. 103252/13 од 06.02.2014. године, којом је осуђен због прекраја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о агенцији за борбу против корупције, на основу одредби члана 340 Закона о прекрајима ("Сл. Гласник РС" 65/13), члана 91 став 2, члана 239 и члана 240 Закона о прекрајима ("Сл. Гласник РС" 101/05 116/08, 111/09), у нејавној седници већа одржаној дана 02.04.2014. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба браниоца окривљеног Арпад Фремонда из Пачира, адвоката Нагел Јаноша са канцеларијом у Кањижи изјављена против пресуде Прекрајног суда у Београду 99-Пр. бр. 103252/13 од 06.02.2014. године, као неблаговремена.

Образложење

Пресудом Прекрајног суда у Београду 99-Пр. бр. 103252/13 од 06.02.2014. године, окривљени Арпад Фремонда из Пачира оглашен је кривим због прекраја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о агенцији за борбу против корупције, осуђен је на плаћање новчане казне у износу од 50.000,00 динара и обавезан на трошкове прекрајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих законом прописаних разлога са предлогом да се жалба усвоји и ожалбена пресуда укине. У току првостепеног поступка окривљени није поучен да има право да се брани уз помоћ браниоца адвоката, а такође није поучен да има право да се у поступку служи

својим матерњим језиком с обзиром да је матерњи језик окривљеног мађарски. Сматра такође да је првостепени орган неправилно применио одредбе Закона о агенцији за борбу против корупције и да је погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање јер је окривљени био изабран за народног посланика скупштине Републике Србије први пут приликом избора који су одржани у току 2008. године па је био континуиран народни посланик све до нових избора који су одржани у току 2012. године. За постојање прекршаја неопходни су и субјективни елементи прекршаја односно кривица што у конкретном случају недостаје.

Оцењујући благовременост жалбе, не упуштајући се у основаност навода исте, Прекршајни апелациони суд је утврдио да је иста неблаговремена. Наиме, увидом у списе предмета - повратницу о уручењу отправка побијане пресуде утврђено је да је иста уредно уручена окривљеном дана 24.02.2014. године, те како је жалба бранерија окривљеног изјављена 05.03.2014. године што је утврђено увидом у пријемни печат препоручене пошиљке, то је иста изјављена по истеку законског рока од осам дана који је прописан за изјављивање жалбе.

Из наведених разлога Прекршајни апелациони суд је на основу одредбе члана 240 Закона о прекршајима одлучио као у изрици и жалбу бранерија окривљеног одбацио као неблаговремену.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Решено у Прекршајном апелационом суду са седиштем у Београду под 9-ПРЖ-бр.У-6589/14 дана 02.04.2014. године.

ЗМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Катарина Зечар

